

απολείπω

απολείπω, ρ. [<αρχ. ἀπολείπω (= αφήνω πίσω μου)], συνήθως εύχρ. στο γ' πρόσ. στη φρ. *δεν απολείπει (κάτι)*, υπάρχει διαρκώς κάτι: «δεν απολείπει ο πόνος απ' τον άνθρωπο || δεν απολείπουν τα βάσανα». (Λαϊκό τραγούδι: *όποιος μ' ακούει που τραγουδώ θαρρεί δεν έχω λύπη, εμένα απ' τα χείλη μου το αχ! **δεν απολείπει***).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας